

בבית הדין המשמעתי של איגוד הכדורסל

בענין: איגוד הכדורסל
ע"י עו"ד טל אור

המאשימה/האיגוד

ובעניין: אורי ברנע

הנאשם/הסוכן

החלטה

1. ביום 11.6.20 התקיים בפנינו דיון בכתב אישום שהוגש ע"י תובע איגוד הכדורסל, עו"ד טל אור, כנגד הנאשם אורי ברנע, בעבירה לפי סעיף 20 (לג) לתקנון האיגוד ו/או בעבירה לפי סעיף 20 (לז) לתקנון המשמעת. סעיף 20 (לג) קובע כי עבירה על תקנון האיגוד או הוראה נוהל, או על הוראה מפורשת אשר ניתנה על ידי מוסד ממוסדות האיגוד הינה עבירה על תקנון המשמעת. סעיף 20(לז) קובע כעבירת משמעת הפרה של תקנון סוכני השחקנים של האיגוד ו/או של נוהל שנעשה מכוחו.
 2. העובדות שלטענת התובע מהוות את העבירה כתב האישום הינן, בין היתר, דיון שהתקיים בבית הדין המשמעתי של איגוד הכדורסל בעניינו של השחקן גלן רייס. באותו מקרה הציג עצמו הנאשם, בפני התובע ובפני בית הדין כסוכנו של השחקן ואף חתם בשם השחקן על בקשה להסדר טיעון, אך מתברר לטענת התובע כי הנאשם לא היה אז ולא כיום סוכן שחקנים בעל רישיון על פי תקנוני איגוד הכדורסל. לטענת התובע קיימות אינדיקציות רבות שהנאשם ממשיך לעסוק כמייצג וכסוכן שחקנים חרף העובדה כי אינו מחזיק ברישיון של מייצג ו/או סוכן שחקנים כדן.
 3. יצוין כי כתב האישום הוגש בעקבות תלונה שהוגשה לתובע ע"י סוכן השחקנים דובי פיק, אשר בעבר הורשע בבית דין זה בעיסוק כסוכן ללא רישיון כדן ובעקבות הרשעתו טרח והוציא רישיון כדן.
 4. בפתח הדיון הודה הנאשם בכך שהוא עוסק כסוכן שחקנים. לטענתו הוא פועל כדן ואינו זקוק לרישיון, כיוון שהוא עובד עם ו/או מטעם בן דודו, בשם אודי ברנע אשר הוא רשום כסוכן כדן. לטענת הנאשם הרישיון כרוך באגרה של 7,500 ₪ ולא הגיוני כי הוא ובן דודו ישלמו עבור שני רישיונות, כשהם פועלים כ"סוכנות אחת".
- הנאשם בדיון בפנינו, ובן דודו אהוד ברנע בתגובה בכתב שהגיש בהמשך, טוענים "שכל העולם" עובד בצורה כזו שיש סוכן בעל רישיון, ותחתיו או אתו עובדים עוזרים רבים שלא רשומים כסוכנים.

כך כותב אודי ברנע במכתבו :

"אם לפני הדיון היתה מוקדשת העמקה ולמידה של הנושא, הייתם מגלים שעולם הסוכנויות לא עובד ככה וכי חוקי המנהלת וטענותיכם

לא מתכתבים עם המציאות. בכל העולם נהוג כי מספר עובדי סוכנות אשר עובדים באותה סוכנות עובדים תחת אותו רשיון ולא תחת רשיון פרטני עבור כל אחד מהם. העניין דומה לעולם סוכני הביטוח (שים לב גם לסמנטיקה בתיאור המקצוע) אשר גם בו בסוכנות אחת ישנם עובדים רבים אשר משווקים ונמצאים בקשר עם הלקוחות והרשויות אבל רובם אינם סוכני ביטוח בעלי תעודה אלא עובדים כולם יחד תחת רשיון של סוכן ביטוח אחד.

אני מקווה שלאחר ההסבר הזה והדוגמאות הבאות, אתה והדיינים תבינו שאין שום הגיון שאורי ואני או כל סוכנות אחרת תוציא יותר מרשיון אחד."

5. בכל הכבוד לטענת אודי ברנע כאילו "חוקי המנהלת לא מתכתבים עם המציאות", בית הדין המשמעתי דן לפי חוקת האיגוד הכדורסל, והשאלה אם הנאשם עבר על חוקת האיגוד תוכרע על פי התקנות ולא על פי מציאות זו או אחרת שהנאשם מנסה להציג בפניו.

6. מקריאת תקנוני האיגוד עולה ללא כל ספק כי החובה להחזיק ברישיון היא חובה אישית. הצורך בהחזקה אישית של רישיון, אינה משיקולי גביית אגרה, אלא היא מוצדקת מעצם קיומם של תנאי כשירות לעיסוק כסוכן או מייצג שחקנים.

7. סעיף 3 לתקנון סוכני שחקנים שכותרתו "איסור עיסוק ללא רישיון קובע:

"א. לא יעסוק אדם כסוכן שחקנים... אלא אם כן הוא בעל רישיון ובהתאם לתקנון זה.

ב.

ג. לא יפרסם אדם ברבים הודעה כי סוכן שחקנים ו/או סוכן שחקנים זר, לא יציג עצמו כסוכן שחקנים ו/או כסוכן שחקנים זר ולא ישתמש בכל תואר כינוי העשויים ליצור רושם שהוא סוכן שחקנים ו/או סוכן שחקנים זר, אלא אם כן הוא בעל רישיון לפי תקנון זה."

8. סעיף 7 לתקנון סוכני שחקנים מונה את תנאי הכשירות ובהם: הינו בן 22 לפחות, אינו פושט רגל, לא הורשע בביצוע עבירה שיש עמה קלון, מחזיק בביטוח אחריות מקצועית, הפקיד ערובה להבטחת נזקי האיגוד או קבוצה או שחקן ולהבטחת קיום פסקי דין משמעתיים ופסקי בוררות.

9. סעיף 8 לתקנון סוכני שחקנים שכותרתו "חובת זהירות והגינות" קובע כללי אתיקה של סוכן שחקנים לפעול לפיהם. סעיף 10 לתקנון סוכני שחקנים אוסר על פעולה בניגודי אינטרסים וסעיף 11 לתקנון סוכני שחקנים מטיל חובת סודיות.

10. כל ההוראות הנ"ל ממחישות מדוע הרישיון חייב ובצדק להיות אישי, ואין אדם יכול לפעול כסוכן שחקנים ולטעון כי למעסיקו או לשותפו יש רישיון. עצם הפעילות כסוכן מחייב קיומם של תנאי כשירות ומטיל באופן אישי חובות אתיות ומשמעיות. כל אלה מחייבים את קיום חובת הרישוי באופן אישי. מדובר כמובן באלו העוסקים באופן אישי בייצוג שחקנים, במו"מ בשמם וכדו' ולא לעובדי מזכירות או פקידות עבור סוכן שחקנים.

11. אם יכול היה להיות ספק (ואין ספק) בחובת הרישוי האישית של כל העוסק כסוכן, כאשר אותו אדם עובד כחלק מ"סוכנות", בא סעיף 13 לתקנון סוכני שחקנים שכותרתו "איסור העסקה" וקובע במפורש כי **"סוכן לא יעסיק אחר כסוכן שחקנים או כנציגו אלא אם כן המועסק הוא בעל רישיון לפי תקנון זה"**.

כלומר, העבירה אינה רק מצד מי שעוסק כסוכן ללא רישיון, אלא גם מצד מי שמעסיק את אותו אדם שאינו מורשה. הוראה זו שוללת מכל וכל את הטענה כי די בקיומה של סוכנות בה אחד העוסקים הינו בעל רישיון, כדי להכשיר כל אדם אחר העוסק כסוכן, כביכול מטעמה של אותה "סוכנות".

12. דומה שהנאשם לא היה מנסה לתמוך מלהחזיק ברישיון אישי אלמלא האגרה הכרוכה בכך. האגרה אינה שיקול שאנו מוסמכים לשקול בקביעת אשמתו או חפותו של הנאשם. ככל שקיימת תופעה רווחת לפיה סוכנים רבים מאוד פועלים ללא רישיון, "תחת חסותו" של סוכן רשום, משום שלטענתם מדובר באגרה גבוהה מידי, ייתכן והמוסדות המתאימים ישקלו את גובה האגרה, אך בוודאי שאין כל הצדקה לבטל את החובה כי כל העוסק כסוכן שחקנים, יהיה בעל רישיון אישי לעסוק בכך.

13. האנלוגיה שמנסה אודי ברנע, בדבריו שצוטטו בסעיף 4 לעיל, לעשות בין עיסוק כסוכן שחקנים לעיסוק כסוכן ביטוח מופרכת משום שאין בה כל ממש מבחינה עובדתית. אין ממש בטענה כאילו בסוכנות ביטוח אחת ישנם עובדים רבים אשר משווקים ונמצאים בקשר עם הלקוחות והרשויות אבל רובם אינם סוכני ביטוח בעלי תעודה אלא עובדים כולם יחד תחת רישיון של סוכן ביטוח אחד.

14. סעיף 4 לתקנות הפיקוח על עסקי-ביטוח (רישיון לסוכן-ביטוח), התשכ"ט-1969 העוסק במתן רישיון למבקש שהוא תאגיד, קובע בין התנאים למתן רישיון לתאגיד כי:

"....."

(א2) מנהל העסקים של התאגיד ומנהלו של כל משרד וסניף שלו הם סוכני ביטוח בעלי רישיונות לפי תקנה 3(א) ועיקר עיסוקם הוא ניהול התאגיד, המשרד או הסניף;

(3) כל העוסקים בשם התאגיד בתיווך בין כל אדם לבין מבטח, הם סוכני-ביטוח בעלי-רישיונות לפי תקנה 3(א);

הוראות הדין הנ"ל סותרות בעליל את התיאוריה שניסה הנאשם לבנות כאילו די ברישיון אחד לקבוצת אנשים העוסקת כסוכני שחקנים, תוך אנלוגיה, בלתי נכונה עובדתית, לסוכני ביטוח.

ולא רק אצל סוכני ביטוח קיימת חובת רישיון אישי לכל העוסק כסוכן ביטוח. במרפאה יכול לעסוק ברפואה רק מי שמחזיק ברישיון רופא, במשרד עו"ד יכול לעסוק בעריכת דין רק בעל רישיון, במשרד רו"ח יעסוק בראיית חשבון רק מי שמחזיק ברישיון- ולמותר לציין כי כל אלה מחזיקים ברישיון אישי בגינו משולמת אגרה ולא חוסים תחת "רישיון על" כביכול של המשרד.

15. בכל הדיון לעיל עסקנו ב"סוכני" שחקנים. להשלמת התמונה נציין כי ככל שמדובר ב"מייצגי שחקנים" ההוראות דומות וכל האמור לעיל ביחס לסוכני שחקנים יפה בהתאמה גם למייצגי שחקנים.

16. מכל האמור לעיל עולה כי הנאשם עבר את העבירות המיוחסות לו כשפעל כסוכן שחקנים והציג עצמו כסוכן שחקנים, שעה שלא החזיק ברישיון כדין. לפיכך אנו מרשיעים את הנאשם בעבירות שיוחסו לו.

17. אשר לעונש אשר יוטל על הנאשם. הזכרנו כי האישום נגדו הוגש בגין תלונה של הסוכן דב פיק שהורשע בעבר בעיסוק ללא רישיון שלאחריו הוציא רישיון. אותו דב פיק הגיש את התלונה משום שגרס שלא תיתכן אכיפה בררנית, כאשר הוא הועמד לדין ואחרים, דוגמת הנאשם, לא הועמדו לדין. במאמר מוסגר נציין, כי אם הדוגמאות הרבות לעיסוק ללא רישיון שנמנו במכתבו של אודי בברנע הינן נכונות, זכאי אף הוא לצפות כי התובע יבדוק גם אותן ותימנע בכך אכיפה בררנית.

מכל מקום, העונש שהוטל על דובי פיק, אף שנגזר כחלק מאישור עסקת טיעון, יכול לשמש דוגמא במקרה הנוכחי, תוך שניקה בחשבון כי במקרה של דובי פיק הייתה הקלה מסוימת בשל כך הנסיבות המקלות שפורטו בהסדר בעניינו, לרבות ההודאה והחרטה שהביע והעובדה שבחר להסדיר את מעמדו ע"י הגשת בקשה לקבלת רישיון כדין.

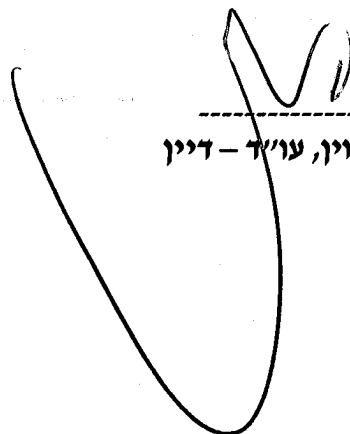
18. אשר על כן אנו גוזרים על הנאשם עונשים כדלקמן:

א. על הנאשם יוטל קנס כספי בסך של 10,000 ש"ח.

ב. על הנאשם נאסר לפעול כסוכן שחקנים או להציג עצמו כסוכן שחקנים כל עוד אינו מחזיק אישית ברישיון כדין. אנו גוזרים על הנאשם קנס על תנאי בסך של 15,000 ₪ שיופעל בכל מקרה של עבירה חוזרת של עיסוק כסוכן שחקנים ללא רישיון כדין, בתוך 3 שנים ממועד החלטה זו.

היום: 28 יוני 2020

 צבי רונין, עו"ד - דיין

 אליהו לוין, עו"ד - דיין